

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

Кафедра японської і корейської філології

Курсова робота на тему:

«Традиції формування корейських літературних антропонімів»

Студентки групи Пкор20-19
факультету східної і слов'янської філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності 035 філологія
Спеціалізація 035.066 Східні мови та літератури
(переклад включно), перша – корейська
Лі Лілії Володимирівни

Допущена до захисту Науковий керівник: проф. Кан Д.С.

«_____» _____ року

Завідувач кафедри

_____ Національна шкала _____

(підпис) _____ *(ПІБ)* Кількість балів _____

Оцінка ЄКТС _____

Київ – 2023

ЗМІСТ

ВСТУП.....	2
РОЗДІЛ 1. РОЛЬ ОНОМАСТИКИ В ФОРМУВАННІ АНТРОПОНІМІВ	6
1.1. Антропоніміка Китаю.....	7
1.2.1 Антропологічні традиції	8
1.2.2. Прізвища в китайській мові	9
1.2.3. Індивідуальні імена	10
1.2.4 Жіночі імена	11
Висновок до розділу 1	11
РОЗДІЛ 2. Антонімічні традиції Кореї.....	12
2.1 Походження найбільш поширених корейських прізвищ	14
2.2 Використання китайських ієрогліфів в корейській антропоніміці	16
2.3. Особисті імена в корейській антропоніміці	17
2.4 Традиції псевдонімів в корейській антропоніміці	21
Висновок до розділу 2	30
ВИСНОВОК.....	30
АНОТАЦІЯ.....	32
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34

ВСТУП

Ономастичні дослідження торкаються шляхів виявлення міграцій та місць, де було розселення різних народів, мовні та культурні контакти, більш давній стан мов та співвідношення діалектів. Дослідження власних назв має величезну цінність завдяки специфічним закономірностям їх передачі та збереження. Як наслідок своєї соціальної функції – слугує простим індивідуалізуючим курсором на конкретний предмет – власні іменники здатні зберігати свою основну значимість при повному затемненні їх етимологічного значення, тобто при неможливості зв'язати їх з будь-якими іншими словами тієї ж мови.

Звідси така стійкість власних імен, що зберігається не лише при революційних змінах в історії конкретної мови, але навіть при повній зміні мови однієї системи іншою. Тим самим з'являється можливість шляхом етимологічного роз'яснення тих або інших назв встановити характер мови, на якій було вперше створено відповідне найменування.

Ономастика дає, таким чином, цінніший матеріал для історії, встановлення місця поселення і шляхи міграцій часто зниклих народів, характеризуючи місцеві міфи, даючи уявлення про тип поселення, про соціальні та сімейні відносини.

Ономастика- це міждисциплінарне когнітивне поле, ця наука має тісні зв'язки з історією, культурологією, краєзнавством, філологією, архіологією та лінгвістичними дисциплінами- семантикою та семіотикою. Ономастика – це доволі цінний розділ сучасного мовознавства, комплексна наука лінгвістична дисципліна, наповнена своїм термінологічним апаратом, своїм колом проблем, історією дослідження та власними методами вивчення.

Ім'я – це те, що дитина отримує в момент народження, а іноді і раніше. Ім'я супроводжує людина протягом усього життя. Кожен народ користується своєю послідовністю при виборі імені для дитини, це пов'язано з культурними традиціями або особистими перевагами. У цьому плані корейці не є виключенням. До імен вони

відносяться з трепетом і з великою повагою, так як вірять, що доля людини на пряму пов'язана зі значенням імені людини.

Імена з давніх часів привертають увагу багатьох дослідників з усього світу. Їх приваблює походження, формування, розвиток і функціонування власних імен, сенс та їх значення. Усе це мало вплив на формування мовознавства в 60-70х рр 20ст. повністю нового напрямку «антропоніміка», як одного з розділів ономастики. {14 с.36-37}. На даний момент імена вивчаються з точки зору різних аспектів: в мові та розмові, в художніх текстах, як елемент літератури, а також з позиції діалектів мови, до якого відноситься і імена.

Останнім часом дуже посилюється інтерес до специфічності ономастики, і антропоніміки в цілому, різних народів. Це пов'язано з тим, що імена є унікальними, але при цьому виражають культуру, традиції, менталітет того чи іншого етносу. Що стосується питань дослідження корейського імені, то їм присвячено немала кількість книг, статей і довідників, однак дослідження про вплив імені на психологію та подальше життя людини являється актуальною проблемою сучасності.

Корейські імена унікальні, так як для корейців ім'я це не просто набір літер – це багатовікова історія того чи іншого клану або родини. Вони вкладаються у це сенс, який може вплинути на подальше життя їх дитини. Імена з таким значенням як краса, успішне життя, натхнення, довголіття, сила, душа, хоробрість {17 с. 25} і тому подібне в Кореї не є рідкістю. В Південній Кореї отримання дитиною імені дуже важливий ритуал, тому в даному процесі можуть приймати участь майже усі родичі. При цьому при вивченні корейської антропоніміки, не можна забувати про вплив Китаю на корейську культуру та традиції, під впливом якого, на протязі довгого часу і склалися корейські імена.

Актуальність. Актуальність теми даної наукової роботи полягає в тому, що ономастика дає цінний матеріал для історії, встановлює місця поселень та шляхи

міграцій часто зниклих народів, характеризуючи місцеві міфи, даючи уявлення про тип поселень, про соціальні та сімейні відносини.

Мета. Метою даної курсової роботи є розглянення ономастики як розділ мовознавства і одного з розділу цієї дисципліни – антропоніміка корейської мови; визначити традиції формування псевдонімів в корейській антропоніміці.

Завдання даної роботи:

1. Розглянути теорію ономастики, виявити основні поняття.
2. Вивчити антропоніміку Китаю, у зв'язку з її впливом на антропоніміку корейської мови.
3. Розглянути антропоніміку Кореї та порівняти її з антропонімікою Китаю.
4. Визначити традиції формування корейських псевдонімів.

Об'єкт дослідження. Ономастика як розділ науки.

Предмет дослідження. Антропонімічні особливості корейської мови під впливом китайської мови; традиції формування корейських псевдонімів.

Матеріали дослідження. Корейські імена, прізвища та псевдоніми.

Метод дослідження. Відповідно до мети і поставлених задач в роботі використовувались такі методи: аналітичних метод – в ході аналізу научної літератури по досліджувальній темі; описовий метод – для представлення деяких корейських імен та прізвищ як впорядкованої специфічним чином системи антропоніміки; порівняння – на основі огляду китайської культури та традицій утворення імен та прізвищ і плив на корейську антропоніміку.

Наукова новизна. Виявити основні традиції формування корейських псевдонімів, визначити основні категорії формування.

Теоретичне значення. Полягає у виявленні традицій формування корейських антропонімів.

Практична цінність. Полягає в можливості використання даного матеріалу в підготовці до проведення занять, семінарів по курсу дисциплін «лексикологія», «теоретична граматики». В той самий час даний матеріал буде цікавим людям, що вивчають корейську мову, а також тим, хто цікавиться культурною стороною Кореї.

Мета і задачі встановили *структуру роботи*: вступ, основна частина, що складається з двох розділів, висновок, анотація, список використаних джерел. Список літературі налічує ..джерел.

РОЗДІЛ 1. РОЛЬ ОНОМАСТИКИ В ФОРМУВАННІ АНТРОПОНІМІВ

Ономастика- розділ мовознавства, що вивчає власні імена. Терміном «ономастика» називають також сукупність власних (особистих) імен, що визначається терміном «онімія».

Ономастика традиційно поділяється на розділи у співвідношенні з категоріями об'єктів, що мають власні імена.

1. Антропоніміка – розділ ономастики, що вивчає імена людей (антропоніми), їх походження, еволюцію, закономірність їх функціонування. Антропонімом називається будь-який іменник, яким зветься людина: власне ім'я, по-батькові, прізвище, прізвисько, псевдонім, кличка.

2. Топоніміка – розділ ономастики, що вивчає географічні назви (топоніми), закономірності їхнього створення, розвитку, функціонування. Сукупність топонімів в тій чи іншій області називають топонімією.

Топонім- іменник, що відноситься до будь-якого об'єкту на Землі, природному або штучному. В залежності від характеру іменних об'єктів виділяються: назви водних об'єктів – гідроніми (Чорне море, Тихий океан); назви об'єктів сухопутної поверхні Землі – ороніми (гора Ельбрус, Боровицький холм); назви підземних об'єктів – спелеоніми (Червона печера), назви дрібних об'єктів – мікротопоніми (скала Парус); назви населених пунктів – ойкніми (місто Київ); назви внутрішньоміських об'єктів – урбаноніми (просп. Степана Бандери).

3. Теоніміка – розділ ономастики, що вивчає теонім (власні імена божеств) в плані їх системної організації, функціонування, еволюції, етимології, а також в їх зв'язках з іншими розрядами власної та загальної лексики.

4. Зооніміка – наука про зооніми, власні назви (клички) тварин, одна з наймолодших областей ономастики. Вперше термін зоонім з'явилося в мовознавстві в 1960х роках. В останні десятиріччя інтерес до зоонімів, в яких доволі своєрідно проявляється ономастична творчість людини, значно збільшився. В будь-якому переліку зоонімів, причому усіх різновидів, завжди надають перевагу кличкам по типу Сірко, Рижик, Сніжок. Кольоровий признак може бути представлений в зоонімах не прямо, а через метафору: білий колір передається через кличку Сметанка; чорний відображається через Ніченька, Вуглик.

В даній роботі основним розділом ономастики для розгляду є онтропоніміка в корейській мові. Корейська антропоніміка тісно пов'язана з антропонімікою Китаю, так як Китай завжди мав великий вплив на Корею. Відповідно до цього, в першому розділі даної роботи будемо розглядати антропоніміку Китаю.

1.1. Антропоніміка Китаю

Вивчаючи антропоніміку Кореї, важливо згадати й про антропоніміку Китаю. Це пояснюється тим, що протягом півтори тисячоліть корейської історії – від

утворення перших корейських держав в III-IV ст. н.е. і до кінця XIX ст. – державною мовою був давньокитайський. На давньокитайській мові велась уся офіційна переписка, складались величезні корейські літописи, виходили закони, писалась та друкувалась вся література для верхньої чинів. Корейською були книги лише для простого народу. Вся «серйозна» література – від інтелектуальної прози до енциклопедій та словників – писалась лише на давньокитайській, або як її називали в Кореї, **한문**. В Китаї вже в період 2140-256рр. до н.е., коли історія роду прослідковувалась по материнській лінії, отримало чітке визначення поняття «прізвище». Прізвище, зазвичай, утворювалось від назви рідного поселення, а кланове ім'я від назви території, отриманої в дар від імператора або іншого вищого чина. Характерною рисою китайської системи антропоніміки є невеликі списки можливих варіантів прізвища, що дає змогу говорити про фактичну кодифіційність китайського прізвища. Така система дуже відрізняється від прийнятої системи імен на Заході. Так, в китайському повному імені на перше місце ставиться прізвище, і лише потім особисте ім'я. Китайська система нараховує більше ніж 700 різних прізвищ. Однак лише 20 прізвищ можна вважати найбільш поширеними. Вагома більшість китайських прізвищ відображається на письмі ієрогліфом, в рідких випадках двома. Традиційно, після одруження китайські жінки зберігають своє дівоче прізвище, але діти, як правило, беруть прізвище батька. В топ десять найбільш поширених китайських прізвищ входять: Zhang, Wang, Li, Zhao, Chen, Yang, Wu, Liu, Huang і Zhou. І відповідно до останніх досліджень, число китайців з прізвищем Zhang вже перевищило 100 млн, що дає право вважатися найпопулярнішим прізвищем у світі.

1.2.1 Антропологічні традиції

Щоб зрозуміти сучасну систему китайських особистих імен, потрібно звернутися до історії, антропологічних традицій, що пов'язані з різними аспектами

національної культури. Імена здавна мають велике значення. Про це говорить традиція вживання до однієї людини декілька імен. Відповідно до звичаю, батьки називали дитину так званим дитячим ім'ям, потім в школі вчителі давали їй нове, і, нарешті, при досягненні повноліття вона сама обирає собі ім'я вже доросле, тобто офіційне.

Наведемо декілька прикладів традиційного власного імені. Як відомо з біографії художника Ці Байши, його дитяче ім'я було Ерчжи (гриб довголіття), шкільне ім'я, що дав вчитель, - Хуан (прикраса з нефриту), друге ім'я, також дане учителем, - Байши (Білий камінь- назва поштової станції, що знаходилась неподалік). Останнє художник обрав у якості дорослого ім'я. Саме його він вирізав на печаті, що заміняли підписи на його картинах. Ім'я «мін» поета Ду Фу було Фу (різноманіття), а його друге ім'я Цзимей (син прекрасного). Зупинимося на одному із звичаїв в області власних імен, що зберігається в Китаї й до сих пір. Сенс полягає в тому, що в іменах братів та сестер одного покоління використовується один й той самий ієрогліфічний знак або графічний елемент, що виступають в якості детермінанта рідства. Наприклад, імена декількох братів на прізвище Лю: Чуньгуан (весняний світло), Чуньшу (весняне дерево), Чуньлінь (весняний ліс), Чуньсі (весняна радість). В основі стоїть ієрогліф весна 春(春). Особливо слід виділити імена письменників та інших представників творчих професій. По-перше, вони мають особливу вишуканість образів, іноді доходять до ексцентризму.

1.2.2. Прізвища в китайській мові

Особисті імена, інтропоніми, які сприймаються на слух як нерозривне ціле, складаються з фамілії, частіше утвореної з індивідуального імені діда, або від назви ремесла, зайнятості, чину, місця проживання та імені. Прізвища у китайців займають стійке перше місце не лише в офіційному вживанні імені, але і на титульному аркуші книги і в побуті (на відміну від українських антопонімів, які легко міняються

місцями). При виданні творів китайських авторів на європейській мові існує практика перестановки імені на перше місце по прикладу національного вживання імена.

Прізвище, як правило, записується одним ієрогліфом, представляючий собою один склад при написанні його українською транскрипцією.

1.2.3. Індивідуальні імена

Індивідуальне ім'я записується одним або двома ієрогліфічними знаками, тобто це односклад або двосклад, що пишеться разом в транскрипції. Репертуар китайських імен теоритично необмежений, так як немає встановленого списку імен. Будь-яке слово або словосполучення може бути обране в якості індивідуального імені. Однак у практиці власних імен велике значення мають традиції.

Наприклад, ім'я письменника Мао Дуня – Дунь в перекладі означає «щит воїна»; ім'я жінки-лікарки Шень Хун – Хун означає «веселка»; ім'я відомого поетичного діяча Чжоу Еньлая – Еньлай означає «той, що прийшов з добром». Зрозуміло, що етимологія більшості індивідуальних імен пов'язана з побажанням благополуччя або з традиційними художніми образами.

До нещодавніх пір китаєць протягом свого життя мав декілька індивідуальних імен. В ранньому дитинстві він мав «молочне» ім'я, відоме лише всередині родини.

Після досягнення повноліття китаєць отримував офіційне ім'я (мін), яке, як правило, було в нього до самої смерті.

При несенні служби батьки, друзі або близькі люди давали друге ім'я (цзи). Крім того, доросла людина нерідко обирала собі псевдонім (хао).

В якості індивідуального імені може виступати практично будь-яке поєднання ієрогліфів, що мають відоме значення. Оскільки будь-які спеціальні антропонімічні формати відсутні, можливі будь-які синтаксичні зв'язки між компонентами індивідуального імені.

1.2.4 Жіночі імена

Жіночі особисті імена у китайців не містять формальних ознак, що дозволяють їх відрізнити від чоловічих. У сучасних довідниках китайських імен або текстах, що містять перелік імен, після жіночого імені зазвичай застосовується позначення, що свідчить про приналежність до жіночої статі. До лексичних ознак, що дозволяють відрізнити жіноче ім'я від чоловічого, належать такі. У особистих іменах чоловіків зазвичай вживаються слова, що вказують на такі якості, як мужність, доблесть, вірність обов'язку, а в іменах жінок – назви квітів, дорогоцінного каміння, метеликів, епітети, пов'язані із утвердженням жіночих чеснот, або вишукані поетичні образи. У сучасних іменах ці особливості нерідко нівелюються. Так, ім'я поетеси Лі Цінчжао означає чисте світло; Ма Чженхун - приклад імені, яке носить політичне забарвлення і не містить ознак, що дозволяють відрізнити його від чоловічого (Чженхун - червона політика). У сучасному Китаї жінки після заміжжя зберігають дівоче прізвище на відміну від минулого, коли вони приєднували його до прізвища чоловіка.

Висновок до розділу 1

Підсумовуючи проведеному дослідженню, ми можемо сказати, що мета – розгляд ономастики як розділу мовознавства та одного з розділів цієї дисципліни – антропоніміки у корейській мові – досягнута. Було визначено поняття ономастики та її основні розділи. Також вивчено антропоніміку Китаю у зв'язку з її впливом на корейську антропоніміку. І було детально розглянуто антропоніміку Кореї та виведено її зв'язок з антропонімікою Китаю.

У ході роботи було з'ясовано найпоширені в Кореї прізвища.

Також ми з'ясували, що період середньовіччя на формування корейської лексики взагалі та антропонімії зокрема значний вплив зробили веньян (давньокитайська мова) та китайська ієрогліфічна писемність. Давньокитайські слова в результаті тривалого розвитку "в рамках" корейської стали органічною частиною його словникового складу. Таким чином, у корейській мові існують два різні за походженням типи слів: споконвічно корейські та висхідні до китайського коріння. Ця особливість проявляється і в корейській антропонімії, причому в одних випадках взяли гору слова китайського кореня, а в інших - слова споконвічно корейські.

Корейські імена з часом змінювалися. Перші імена, що з'явилися в хроніках, відносяться до періоду ранніх трьох королівств, тоді на Корейському півострові був сильний вплив китайської культури, оскільки Китай згодом став домінуючою силою в регіоні. Зміни тривали під час наступних періодів корейської історії - держави Об'єднане Сілла, династій Коре та Чосон.

РОЗДІЛ 2. Антропімічні традиції Кореї

Будь-яка людина корейської національності має прізвище, що дісталось в спадок по батьківській лінії, і у кожного клана прізвища окремо є своє родова історія. У корейців сильно розвинута ідеологія культу предків та любов до своєї нації. Прізвище відображає відклик таїнства, притаманного старим часам і створює взаємозв'язок, що відображає міцність сімейних зв'язків, безупинно, тисячоліттями передаючи від покоління до покоління. В ній – дух предків, що дарує відчуття гордості за свій родинний клан. Процес збереження родинного рідства має тісний зв'язок з цивілізованим розвитком нації і впливає на соціальний, психологічний і політичний клімат в суспільстві. Походження корейських прізвищ, через те, що

відсутня достовірна інформація, пов'язана з джерелом виникнення корейських прізвищ, важко стверджувати про те, коли вони виникли.

Під впливом китайської традиції перші корейські прізвища почали з'являтися в період давнього Чосону. З появою давньої родової общини для керування нею поступово висувався правитель. І для того, щоб мати відмінність від інших общин і надати правителю політичну функцію, необхідну для керування, потрібно було присвоїти йому певне звання. Як наслідок, таке звання й стало прізвищем. З плином часу, сила поступово перейшла до рук однієї, найбільш впливової особи. Така особистість стає королем і присвоєне цій особистості звання – прізвище, отримувала більше значення, що відображало його політичне положення. Таким чином, прізвище мала лише королівська родина або люди, які чимось відрізнялися від інших, - наприклад, полководець, що переміг ворога або завойовник іншого племені. Найбільш заслуженим високопоставленим чинам і полководцям стали присвоювати прізвище, базуючись на особливості місцевості або назвах річок або гір, що знаходились поблизу від місцяпроживання. Поступово збільшувалась кількість людей, що мали прізвище. А присвоєння прізвища простим людям почало поширюватися в період правління короля Мун Джонга династії Корьо (1047р.) у зв'язку з введенням інституту феодального екзамену на державні посади. Усім верствам населення, в тому числі й слугам, кріпакам і людям, що займаються скотарством, почали давати прізвища в кінці періоду династії Лі, в часи проведення реформаторської політики. З того часу, коли люди почали жити колективно, займаючись землеробством, з'явилася необхідність відрізняти одних членів родини від інших. Як було згадано раніше, в основному, прізвища походили від назв тварин, рослин, місцевості. Відповідно до деяких даних, сучасні корейські прізвища виникли в I ст. до н.е., в період, коли на корейському півострові і на території Південно-Східній Маньчжурії були 3 давні держави: Сілла, Пекче, Когурьо (I ст. до н.е.). В старовинних книгах записано, що в прізвищах відображена та місцевість, звідки родом члени родини. Всього нараховується 259 корейських прізвищ. Взагалі, в Корей

прізвища не змінювались, але в історії держави були різні випадки. Наприклад, хтось зробив вчинок заради своєї країни і по наказу короля герой отримував друге прізвище та ім'я. Або ж, хтось за більші заслуги переходив у дворянську еліту, і він змінював прізвище. Королівські діти після народження отримували прізвище матері. Якщо комусь не подобалось написання його прізвища, то дозволяли змінити його, але з обов'язковою умовою, що минула і наступна мають мати однакове звучання. Якщо злочинець приховувався під чужим прізвищем, то він був суворо покараний.

2.1 Походження найбільш поширених корейських прізвищ

На території 진한(Дін Хан), у південній частині корейського півострова до утворення держави 실라(Сілла), розташовувалося шість сіл, якими управляли старости – 우두머리 (удумори). Як описується у переказах, це були люди, що спустилися з неба. Вони мали прізвища 이李(Лі), 정鄭(Тен), 손孫(Сон), 최崔(Чве), 배裴(Пхе) 설薛(Соль). Першим селом керував старійшина 알평(謁平) (Аль пхен). Він спустився з неба на землю біля 표암봉(瓢峯) Пхе Ам Бон) і став родоначальником родинної династії 이(Лі). Цей пік існує й донині. Сучасна назва цієї місцевості – село Дон-чон району Чонгбук повіту Гьонсан у провінції Північний Гьонсан (південно-східна частина корейського півострова). Інші родоначальники родинних династій, як і Аль пхен, також спустилися з неба.

혁거세(赫居世) Хек Косе – родоначальник прізвища 박(Пак). Існує два міфи про походження родоначальників прізвищ: перший – герой міфу зійшов з неба на землю, другий – подібно до птаха, вилупився з яйця. Пак Хек Косе - родоначальник прізвища Пак (Бак) є типовим, якщо можна так сказати, "яйцерідним" героєм. За

переказами, 69 року до нашої ери, на пагорбі 일천 Альчон шестеро сільських старост зібралися на раду. Обговорювалися два питання: як забезпечити всім необхідним кількість людей, що постійно зростає, і як захистити себе від можливого нападу ззовні? В результаті дійшли висновку, що всім шістьом самостійним селам треба об'єднатися в єдину державу і вибрати правителя. Сперечалися довго: кого ж обрати як самодержця, але так і не дійшли спільної думки. За всіх вирішила сама природа. Сталося диво. Раптом з неба на край джерела "Наден", що протікав біля підніжжя гори 알천양산 Алчон Янсан, ринув потік яскравих променів, освітлюючи все навколо. Старійшини племен здивувалися, вирішили подивитись, що там відбувається. Коли вони підійшли ближче, то побачили блискучого білого коня, який, опустившись на коліна, комусь кланявся. Виявилось, що її уклін призначався великому яйцю бузкового кольору. Почувши наближення людей, кінь, видаючи гучне іржання, помчав на небо. Старійшини, обережно розбивши дивне яйце, вирішили подивитися, що там усередині. Раптом яйце саме тріснуло і з нього вийшла гарна, міцна дитина. Тут усім на думку спала та сама думка: це небо надіслало їм вождя. Дитину викупали у ключовій воді "동천강 Дон Чон". Його тіло заблищало і пахло. Порадившись, старійшини вирішили назвати його 박 Баком (Паком). Чому саме Пак? Слово "пак" означає гарбуз-горлянку. Дитина вийшла з яйця, схожого на гарбуз. Так у майбутнього володаря з'явилося прізвище. Дали йому ім'я – 혁거세 Хек Косе. 혁 Хек означає "блискучий", "чудовий", 거세 Косе - що він з'явився і живе на цьому світі. Якщо повністю розшифрувати ім'я, то вийде таке: "Хлопчик, який народився з гарбуза - горлянки, живе на цьому світі, висвітлюючи променями весь світ". Пак Хек Косе ріс і виховувався під піклуванням шести старійшин. Коли йому виповнилося 13 років, за згодою старост, він коронується управлінням державою 실라 Сілла. Так, Хек Косе став першим правителем держави Сілла та родоначальником родинної династії Пак.

김수로 Кім Суро - родоначальник прізвища 김 Кім. На початку нашої ери в пониззі річки “낙동강 Нак тон” було кілька сіл, де люди жили у мирі та злагоді. Селяни називали своїх вождів. Усього їх було 9. Вони регулярно проводили обряд жертвопринесення небу. У 42 році н. на ритуальну церемонію зібралися сотні людей. Раптом з неба на пік 괴진 Квідін пролився потік світла і пролунав призовний голос. Люди, що піднялися на пік, побачили дивну картину. З діри, що утворилася, лилося яскраве світло і голос з неба запитував: "Чи є тут люди?". Усі дружно відповіли: "Так, є!" Тоді голос повідомив: "Якщо ви тут, я за велінням небесного царя збираюся спуститися на землю, щоб створити державу і стати її королем". Після цих слів з неба з'явилася мотузка фіолетового кольору, на кінці якої був прив'язаний ящик золотистого кольору. Гани, відкривши його, побачили шість яєць. Всі захопилися і стали мимоволі робити поклони. Взявши ящик із собою, гани спустилися з гори. Коли ящик був відкритий, виявилось, що там замість яєць сиділо 6 гарних малюків. Хлопчика, який першим вийшов із ящика, назвали 김수로 Кім Суро. Кім, насправді, означає золото. Кімом він став, бо вийшов із золотої скриньки. 수 Су означає перший, глава, а 로 ро – поява, народження. Кім Суро вважається родоначальником усіх Кімів, а 김해 Кім Хе став боном. Другий брат став родоначальником (한남 씨 Хам - АН) Кіма, третій брат - держава Коренгкая і став родоначальником (진주 씨 Дін-Дю) Кіма, четвертий - Цегая (고령 씨 Корен) Кіма, п'ятий - Сон Сагая та (상주 씨 Сон - Дю) Кіма, шостий - Согая та (청송 씨 До Сон) Кіма.

2.2 Використання китайських ієрогліфів в корейській антропоніміці

До створення корейської писемності використовувалася китайська грамота. Здавалося б, після створення своєї писемності корейці мали б повністю відмовитися від китайських ієрогліфів. Але цього не сталося. На той час китайська конфуціанська культура настільки глибоко вкоренилася в Кореї, що чиновники просто не визнавали корейську писемність, вважаючи її придатною лише простих людей.

Колись у Кореї для позначення імен та прізвищ “대법원 дебобон” (верховний суд) встановив 2964 ієрогліфи. Ці ієрогліфи також застосовували і з іншою метою. У Кореї ім'я та прізвище пишуться дwoяко: ієрогліфами та корейським алфавітом.

2.3. Особисті імена в корейській антропоніміці

Корейські імена по своєму походженню дуже давні, деякі можуть досягати віку дві тисячі років і більше. Корея відчувала на собі подавляючі культурний вплив Китаю доволі довгий час, тому до 16 століття імена записувались за допомогою 한자 (ханча), тобто китайськими ієрогліфами, хоча корейський алфавіт 한글 був винайден ще в 1443 році при королі Сечжон {20 с.42}. Для порівняння: в Північній Кореї запис китайськими ієрогліфами більше не використовується, а в Південній Кореї кількість була скорочена до 5038 ієрогліфів {2 С.13}.

Китайська мова доволі довго була державною мовою на корейському півострові. Ділова переписка, закони, літописи, література – все писалося китайською мовою {18 с.456}. Він вважався мовою еліти. Корейські аристократи намагалися давати своїм дітям імена, що мають китайське походження. Доволі складно зробити висновок про походження того чи іншого Корейського імені, не знаючи, як воно записується ієрогліфами. Тому вчені, вивчаючи корейські імена, вивчають їх ієрогліфічне написання.

Майже всі корейські імена мають ієрогліфічне написання, яке обов'язково вказується у всіх офіціальних документах. Хоч і з іменем у цьому випадку можуть бути виключення, так як вони бувають іноземними (наприклад, англійськими), але корейські прізвища завжди записуються ієрогліфами також, окрім хангиля. Наприклад:

천희(全熙) – перекладається як «дівчина народжена весною»;

보아(宝儿) – означає «бажана та елегантна, дорогоцінна квітка»;

단비(丹比) – перекладається як «солодкий дощ; дощ, що йде тоді, коли найбільше потрібен»;

장미 (陈米) – означає «троянда; краса троянди»;

선미(索尼米) – перекладається як «добро і краса; вища краса»;

태연(泰恩) – означає «велика делікатність і краса»;

지연(建恩) – означає «мудрість; благословення; підтримка; вдача; прекрасна»;

한별 (汉贝尔) – перекладається як «єдина зірка; сяяти яскраво зірки; бути шляхопровідною зіркою».

Недивлячись на те, що Китай мав великий вплив на встановлення корейських імен, корейці обирають імена базуючись на свою культуру та традиції, а вже потім на відповідний ієрогліф, що передає те значення, яке спочатку було вкладене в ім'я.

В 1991 році Верховний суд Південної Кореї 대법원 випустив список ієрогліфів для імен, на той момент в списку дозволених ієрогліфів для використання було 2854

ієрогліфа, до 2005 року список збільшився до 5038 ієрогліфів. Це не означає, що корейці можуть використовувати імена лише з цього переліку. Ім'я може бути будь-яким, важливо знайти з доступних ієрогліфів опис, що підходить до імені. Зазвичай, в основі корейських імен лежать корейські слова, які скорочують до двох складів і перетворюють у ім'я, яке несе значення спочатку використовуваного слова або обраного ієрогліфа {5 с. 352}.

Корейське ім'я та прізвище частіше за все складаються з трьох складів: перший – прізвище, два наступних - ім'я. Існують також імена, що складаються з одного або трьох складів, але таке буває дуже рідко. При цьому корейці приділяють увагу значенню та гармонійному звучанню імені. Зазвичай значення визначають за допомогою китайських ієрогліфів, але буває і так, що їх декілька, в таких випадках звертають уваги на всі значення {4 с. 45}.

Всі імена корейців індивідуальні, однак є одна особливість, яка робить імена родичів схожими один на одного. В Південній Кореї є правило: « для родичів одного покоління характерний один однаковий склад в імені. В Південній Кореї така традиція поширюється не лише на близьких родичів, а й на двоюрідних та троюрідних сестер та братів. Чоловіка отримують одне ім'я, а жінки – інше {15}. Як приклад можна привести Кім Джи Су, яка є відомою актрисою та співачкою однієї з найвідомішої жіночої к-поп групи BlackPink серед молоді. У Кім Джи Су є старша сестра на ім'я Кім Джи Юн. Як ми бачимо з цього прикладу, склад Джи повторюється в обох іменах. Іншим прикладом можуть стати сестри Лі Че Рен і Лі Че Єн, вони обидві є айдолами. У обох жінках в імені є спільний склад Че. Однак останнім часом прослідковується тенденція відмови від цього правила серед більшості родин і батьки називають дітей так як їм подобається. Молоді пари частіше називають дітей так, щоб не було проблем з вимовою за кордоном і з транслітерацією англійською.

Звичайно, мало хто звертається по цьому імені, але коли люди з другим католиками ім'ям приходять до церкви або на сповідь, до них звертаються по цьому католицькому імені.

Відносно прізвищ, до кінця 20 століття Корея була аристократичною країною, тому «престижних» прізвищ було декілька, це прізвища найвпливовіших людей. Перші королівські прізвища – це Кім 김 та Пак 박. Прізвище Цой 최 з'явилося пізніше, а Лі 이 прізвище засновника династії Чосон. Один клан мав одне прізвище, поступово розростаючись, як дерево {19 с.45}.

Це все привело до того, що в теперішній час в Південній Кореї є багато людей з однаковим прізвищем, але при цьому люди з однаковими прізвищами можуть не являтися один одному кровними родичами.

Наприклад:

김 (金) – Кім, це прізвище має 21% корейців;

리 / 이(李) – це прізвище має 15% корейців;

박 (朴) – а це прізвище має лише 9% корейців.

На даний момент в Кореї до п'яти найбільш поширених прізвищ відносять Кім 김, Лі 이, Пак 박, Цой 최, і Чон 천. Чисельність тих хто мав такі прізвища складає більше 12 млн людей.

Окрім прізвищ та імені в країні використовують 폰 – місце, звідки походить той чи інший рід. Наприклад, разом з прізвищем Кім додатково дається значення Мірян (미량), Кенджу (경주), Кімхе (김해) або інших територіальних одиниць країни. Також, в Південній Кореї вважається важливим вивчення родоводу, тому генеалогічні дерева жителів країни легко прослідковується аж до десятого століття. Люди з однаковим прізвищем і боном вважаються кровними родичами, тому не можуть брати шлюб {15}.

Раніше люди з однаковим прізвищем не могли узяти шлюб, однак зараз це вже упускається, так як люди з однаковим прізвищем в Південній Кореї багато.

2.4 Традиції псевдонімів в корейській антропоніміці

При тому, що в антропоніміці Далекого Сходу можна знайти аналоги західного поняття «псевдонім», у Кореї до поняття «псевдонім» насамперед належить групі антропонімів хо(호) («літературні» імена). Традиція 호 була запозичена з Китаю ще перших століттях нашої ери. Однак до епохи Чосон псевдоніми активно не використовувалися. В епоху Трьох держав та в період Об'єднаного Сілла псевдонімами користувалися лише ті, хто добре знав китайську культуру чи побував у Китаї. У період Корьо антропоніми 호 стали використовуватися ширше через прокитайську зовнішню політику. В епоху Чосон традиція імен 호 в Кореї досягла свого розквіту. У XIX-XX ст. відбувається трансформація псевдонімів корейців, що було пов'язано з ослабленням китайського впливу, посиленням впливу Заходу, модернізацією, поступово трансформується їх структура (псевдонім з однієї мови; заміна ієрогліфів імені на знаки, що звучать так само; використовуються раніше неблагозвучні поєднання складів; псевдоніми із споконвіку; корейських слів). В галузі семантики також спостерігаються зміни (знижується кількість вживання географічних назв; згадки водних об'єктів; зростає різноманітність згадуваних рослин). Корейські псевдоніми завжди зазнавали впливу тієї культури, яка панувала в Кореї (у різний час це були Китай, Японія, країни Заходу).

Дослідження псевдонімів дає можливість отримати додатковий матеріал для вивчення біографій відомих людей, розуміння їх особистостей, а також стану суспільства на певних етапах його розвитку.

Лексико-семантичний аналіз антропоніміки Далекого Сходу дозволяє виявити аналоги західного поняття "псевдонім", у тому числі в Кореї. Відомо, що протягом життя псевдонім культурного чи громадського діяча Кореї міг змінюватися, що відображало зміни у житті чи світогляді людини.

Псевдонім (від грец. ψευδής – «хибний» і ὄνομα – «ім'я») – це вигадане ім'я, що існує в суспільному житті людини поряд зі справжнім ім'ям (даним при народженні, зафіксованим в офіційних документах) або замість нього створене людиною, що його носить [Подільська, 1978. С. 118]. Найчастіше псевдоніми плутають (або поєднують) з таким видом антропоніма, як прізвище. Головна відмінність псевдоніма від прізвища полягає в тому, що останнє дається людям іншими, а псевдонім для себе вигадує сам носій.

Антропонімічні одиниці поділяються на дві групи, виходячи з первинності чи вторинності номінації носія. Первинними будуть особисте ім'я, по батькові, прізвище, а вторинними – псевдонім, прізвище. Вторинні найменування, на відміну від первинних, мають необов'язковий характер [Шулунова, 1985. С. 11-12].

Крім вторинності псевдоніми мають такі ознаки, як мотивованість, офіційність, наявність функції звернення.

Головною ознакою псевдоніма є те, що він придуманий його носієм або використовується за бажанням того, хто його носить. На Далекому Сході (у тому числі в Кореї) існують антропонімічні одиниці, які, виходячи з вищевказаних принципів, можна зарахувати до псевдонімів.

В даний час в якості первинних незмінних антропонімів протягом усього життя корейці володіють ім'ям (імен, 명) і прізвищем (姓, 성, сон). Це можна вважати одночасно наслідуванням європейської традиції та прагненням до спрощення.

Серед імен 가명 однозначно псевдонімами вважатимуться лише звані «літературні» імена (號, 호, хо). Серед імен хо розрізняють псевдоніми вчених (學名, 학명, ханмен), псевдоніми художників і каліграфів (筆名, 필명, пхільмен), «витончені» імена літераторів і художників (雅號, 아호, ахо), псевдоніми поетів(詩號, 시호, сихо) та театральні імена (藝名, 예명, емен).

За структурою більшість традиційних корейських псевдонімів склалися з двох складів. Наприклад, псевдонім поета Юн Сондо – Косан, (孤山, 고산) нагадував основне, справжнє ім'я (本名, 본명, понмен, або 實名, 실명, сильмен). Часто зустрічалися трискладові (Елле-сіль, 燃藜室, 연려실, – у історика Лі Гин'їка) та чотирискладові псевдоніми (Пегунгос, 白雲居士, 백운거사, – у поета Лі Гюбо). Трискладові та чотирискладові псевдоніми часто являли собою двоскладовий псевдонім з додаванням суфікса, що мав значення «пустельник», «даос», «пан». Вкрай рідко зустрічаються псевдоніми з п'яти, шести або семи складів. Традиційно псевдоніми склалися із китайських ієрогліфів.

Псевдоніми могли використовуватися як самостійно (замінюючи і прізвище, і ім'я) (Йонам, 燕岩, 연암), так і після прізвища, замінюючи тільки ім'я (Пак Йонам, 朴燕岩, 박 연암). Іноді псевдонім не заміняв нічого, вживаючись поряд з ім'ям та прізвищем (Йонам Пак Чівон, 燕岩朴趾源, 연암 박 지원).

Система імен хо, як і інші компоненти корейської антропонімічної системи, була запозичена з Китаю ще в перших століттях нашої ери з незначними змінами. Проте до епохи Чосон (1392–1897), коли китайська мова в стильовому відношенні

стала сприйматися як висока, а корейська – як низька (до цього вони вважалися рівнозначними, за твердженням А. Ф. Троцевич [2004. С. 4]), імена хо активно не використовувалися.

Одним із перших псевдонім узяв собі поет, історіограф, каліграф, державний діяч, політичний та військовий стратег Чхве Чхивон (崔致遠, 최치원, 857–?). Він був першим великим поетом в історії корейської літератури, тому його псевдонім Коун (Олозер, Гоунг, «Одинока хмара»), швидше за все, слід вважати першою відомою в Кореї. У 12 років Чхве Чхивон був відправлений на навчання до Китаю, де склав іспити і одержав чиновницьку посаду. Можливо, факт прийняття символічного псевдоніма поетом пов'язаний з тим, що він жив у Китаї протягом досить тривалого часу і, очевидно, був знайомий із традицією брати собі літературне ім'я. Лексико-семантичний аналіз псевдоніма («Самотня хмара») дозволяє припустити, що, коли в 885 р. Чхве Чхивон повернувся на батьківщину, до Сілла, співвітчизники його не зрозуміли і сприйняли як чужинця.

В епоху Коре (918-1392) розвиток китайської традиції використання літературних імен у Кореї продовжився. Найбільш відомим володарем псевдоніма цього періоду є автор «Історичних записок Трьох Держав» (三國史記, 삼국사기, Самгук саги), історик і літератор Кім Бусік (金富軾, 김부식, 1075–1151). Його літературне ім'я – Нвечхон (雷川, 뇌천), що у перекладі російською мовою означає «Громоподібний потік». Кім Бусік був придворним істориком і, як наслідок, апологетом урядової орієнтації на Китай.

У період Чосон псевдоніми стають невід'ємною частиною антропонімічної моделі корейців. Ім'я хо з'являється практично в кожного чоловіка благородного стану, причому можливе одночасне використання десятків різних псевдонімів. У 1600-х роках. імена хо використовують 81,5% відомих нам корейців [Кан, Сін, 1990. С. 35].

Часто в псевдонімах того часу експлуатується тема пустельництва. Наприклад, поет Кім Сісип (1443–1493) у 1455 р. разом зі своїми однодумцями залишив державну службу та постригся у ченці на знак протесту проти перевороту та узурпації влади ваном Седжо (1417–1468). Але на відміну від інших, він незабаром охолоне до політики і їде на гору Кімосан (金烏山, 금오산, Гора Золотої Птаха), що знаходиться недалеко від Кенджу. З цією горою пов'язані багато віршів Кім Сісипа. Можливо, саме назва цієї гори знайшло свій відбиток у псевдонімах поета – Тонбон (東峰, 동봉) – «Східна вершина» і Пек-санчхон'ин (碧山淸隱, 벽산청은) – «Прихований на синій горі». У 1478 р., залишивши чернечий спосіб життя, Кім Сісип одружився. Але сімейне життя виявилось невдалим: дружина та маленький син невдовзі померли. Поет знову повернувся до чернецтва. З постійним пустельництвом Кім Сісипа, можливо, пов'язаний ще один його псевдонім - Чхвесеон (贅世翁, 취세옹) - «Зайвий старий».

Крім того, пустельницькі мотиви проявилися і в псевдонімі літератора і чиновника Хо Гюна (1569-1618) - Пегвольгоса (Самітник Білий місяць), а також в імені хо чиновника-неоконфуціанця Кім Суджина - Когун, 곱운, «Хмарна долина-на»).

Відомо, що останній проживав самітником у місцевості з такою назвою [Там само. З. 40]. Хо Гюн використовував та інші літературні імена. Наприклад, Кесан (蛟山, 교산, «Гора водного дракона»), Хаксан (鶴山, 학산, «Журавлина гора»). У цих двох псевдонімах згадуються гори, отже, їхні назви могли бути взяті за назвою будь-якої місцевості.

Однак, швидше за все, вони мають сенс самотності (журавель – символ самотності), а гора – конфуціанський символ людини, яка має чесноту жень. Відомо також, що Хо Гюн страчено за участь у змові проти короля. За свідченням Лі Сіка

(1584-1647), він написав свою «Повість про Хон Гільдона» (1612) у наслідування «Річним заводам» Ши Найаня, і це був досить сміливий на той час твір [Троцевич, 2004. С. 152]. Можливо, з цими фактами пов'язане ще одне його ім'я хо – Сонсу (惺叟, 성수, «Мудрий старець»).

Один із найвідоміших поетів і прозаїків, що належали до вищезгаданої школи Сірхак, був Пак Чівон (1737–1805). Будучи в опозиції до влади, він утік у ущелину Йонам (燕岩, 연암, Ластівчина скеля), де прожив пустельником понад десять років. Назву цих гір він і зробив своїм псевдонімом [Троцевич, 2004. С. 195].

Сірхакісти оспівували селянську працю, що знайшло відображення в одному з псевдонімів вченого Пак Чега (朴齊家, 박제가, 1750–1805) – Меннон (明農, 명농, «Світле землеробство»). Відомий також його псевдонім Віхан'доїн (葦杭道人, 위항도인, «Людина, що йде через камиш» (тобто «людина, що відкриває таємниці», вчений)).

На рубежі XIX-XX ст. Корея виявляється залученою до безперервного діалогу культур, що було пов'язано з необхідністю протистояти японській агресії, долати технічну та економічну відсталість, сприймати західні течії та ідеї.

Масштабна трансформація всіх сфер життя, зумовлена, в тому числі, і модернізаційними реформами 1894–1895 рр., сприяла змінам у семантиці та структурі псевдонімів.

З'являється поєднання двох складів, один з яких містить темний , а інший – серединний голосний звук, що раніше вважалось неблагозвучним. Так, можна згадати псевдонім Ю Джино – Хенмін (玄民, 현민, «Темний народ»), або псевдонім Лі Хісин – Ільсок (石, 일석, «Один камінь»). При тому, що імена хо довші за чотири склади

поступово зникають, з'являється нове явище – псевдоніми, що складаються з одного складу (наприклад, у письменника Сон Мухена –影, 영, «Тінь»), що, швидше за все, обумовлено прагненням до скорочення мовних та письмових зусиль.

Згодом відбулися зміни і в частоті використання тих чи інших слів у псевдонімах. Наприклад, став різноманітнішим рослинний світ корейських імен хо. У псевдоанімах ХХ ст. майже перестають споживатися «чотири шляхетних рослин» китайської культури (хризантема, слива, орхідея та бамбук), що було пов'язано з ослабленням китайського дослідження та японською окупацією. Справа в тому, що хризантема є недержавною емблемою і символом Японії, тому використання цього слова в оцінці з іншими, ймовірно всього, дало псевдоніму заражений зміст, який є носієм могутнього імені висловлювання свого ставлення до японської влади.

У період японської окупації використовувалися також псевдоніми японською мовою, хоча вони були дуже нечисленні. Корейські дослідники зазначають, що переважними компонентами в семантиці корейських псевдонімів до кінця ХІХ ст. були такі образи:

– гори та інші об'єкти, пов'язані з рельєфом – 14,2 % (наприклад, Тасан (茶山, 다산, «Чайна гора») – псевдонім Чон Ягена);

– каміння – 6,5 % (наприклад, Йонам (燕岩, 연암, «Ластівчина скеля») – псевдонім Пак Чівона;

– астрономічні об'єкти (місяць, зірки тощо) – 4,3 % (наприклад, Воллам (月南, 월남, «Місячний південь») – псевдонім Лі Сандже;

– ієрогліфи, що містять у собі ключ «вода» – 21,8 % (наприклад, Сохо (西湖, 서호, «Західне озеро») – псевдонім Кім Хондо;

– атмосферні явища – 5,4 % (наприклад, Пегун коса (白雲居士, 백운거사, «Самітник Біла хмара») – псевдонім Лі Гюбо;

– сторони світу – 11,7 % (наприклад, псевдонім Намгок (南谷, 남곡, «Південна ущелина») мали дев'ять осіб); – кольори: білий – 2,7 % (наприклад, Пегун коса 白雲居, 백운거사, «Самітник Біла хмара») – псевдонім Лі Гюбо), стільки ж чорний;

– інтер'єри (будинок, зал, дах, кімната тощо): 32,9 % (наприклад, Кваджі чходан ноін 瓜地草堂老人, 과지초당로인, «Старий із дерев'яного будинку Кваджі») – псевдонім Квон Доніна.

Знижується кількість псевдонімів, у яких згадується вода (особливо в епоху японської окупації), оскільки вода вважалася символом старанності, кількість псевдонімів із згадкою каменю, навпаки, збільшується, оскільки це символ стійкості та сталості.

Починають вживатися найменування свійських тварин: «свиня» ((豚, 돈, тон), «кінь» (馬, 마, ма), «корова» (牛, 우, у). При цьому образи міфічних тварин (такі як дракон) із псевдонімів зникли. Швидше за все, це пов'язано з тим, що після проведення реформи щодо рівняння населення в правах імена хо стали використовувати і простолюдини [Пак, 1999. С. 231].

У псевдонімах корейців ХХ ст. з'являється чимало депресивних, похмурих мотивів, що пов'язано з важким життям у період японської окупації, низьким рівнем життя, культурним утиском. Доволі поширеними образами стають порожнеча та

самотність. Показовими в цьому сенсі є псевдоніми поета О Сансуна (1894-1963) - Кончхо (空超, 공초, "Порожнеча, що залишилася") і письменника Лі Согу (1899-1981) - Кобом (孤帆, 고범, "Самотнє вітрило").

У період протекторату через заборону використання корейської мови почали з'являтися псевдоніми японською мовою. Наприклад, поет Со Джонджу (徐廷柱, 서정주, 1915–2000), будучи прихильником японської влади, опублікував багато віршів під псевдонімом Дацусі Сідзуо (達城靜雄, «Тихий герой, що досяг замку»). Згодом він змінив свої погляди, і нині вважається у Південній Кореї найкращим поетом ХХ ст. Пізні твори він публікував під іншим псевдонімом – Мідан (未堂, 미당, Недоросль).

Поетеса періоду японської окупації Но Джайон (盧子泳, 노자영, 1901–1940), почала писати вірші в 1919 р., після першоберезневого руху, підписуючись псевдонімом Чхунсон (春城, 춘성, «Весняна фортеця»), явно від до цього руху за незалежність. Ієрогліф "весна" вживався і в багатьох інших псевдонімах.

У семантиці псевдонімів зазначеного періоду простежується також вплив європейської культури. Наприклад, псевдонім поета Хван Согу (1895–1960) – Сан'атхап («Вежа зі слонової кістки») відсилає до образу, запровадженого французьким поетом та критиком Шарлем Огюстеном (1736–1806). Цей вислів означає уникнення проблем сучасності у світ творчості – своєрідну самоізоляцію. Цей псевдонім може мати і релігійний підтекст: у біблійній «Пісні пісень» є фраза «Шия твоя – як стовп зі слонової кістки». У католицтві цей образ використовується як позначення краси та непорочності і часто зображується у християнському церковному живописі [Кан, Син, 1990. С. 53].

Висновок до розділу 2

Корейська псевдонімія постійно зазнавала впливу тих культурних традицій, які домінували в регіоні в ту чи іншу епоху. При цьому найсильнішою традицією псевдонімії в Кореї слід визнати китайську, оскільки вона панувала на півострові близько двох тисяч років. Нині у зв'язку зі значним впливом західної культури вживання споконвічно корейських псевдонімів дуже обмежене.

ВИСНОВОК

Підсумовуючи проведене дослідження, ми можемо сказати, що мета – розгляд ономастики як розділу мовознавства та одного з розділів цієї дисципліни – антропоніміки у корейській мові – досягнута.

Було визначено поняття ономастики та її основні розділи.

Також вивчено антропоніміку Китаю у зв'язку з її впливом на корейську антропоніміку. І було детально розглянуто антропоніміку Кореї та виведено її зв'язок з антропонімікою Китаю. У ході роботи було з'ясовано найпоширені в Кореї прізвища.

Також ми з'ясували, що період середньовіччя на формування корейської лексики взагалі та антропонімії зокрема значний вплив внесла давньокитайська мова та китайська ієрогліфічна писемність. Давньокитайські слова в результаті тривалого розвитку "в рамках" корейської стали органічною частиною його словникового складу. Таким чином, у корейській мові існують два різні за походженням типи слів: споконвічно корейські і висхідні до китайського коріння. Ця особливість

проявляється і в корейській антропонімії, причому в одних випадках взяли гору слова китайського кореня, а в інших - слова споконвічно корейські.

Корейські імена з часом змінювалися. Перші імена, що з'явилися в хроніках, відносяться до періоду ранніх Трьох Ккоролівств, тоді на Корейському півострові був сильний вплив китайської культури, оскільки Китай згодом став домінуючою силою в регіоні. Зміни тривали під час наступних періодів корейської історії - держави Об'єднане Сілла, династій Корьо та Чосон.

Таким чином, ми розглянули традиції формування корейських псевдонімів, зокрема літературних діячів. Ми бачимо, що існує проміжний алгоритм формування ㄱ: більшість з них складалася з двома або трьох складів; митці полюбили брати за псевдонім назви квіток, явищ природи, сторони світу та географічні об'єкти. Також, через сильний вплив китайської культури, імена ㄱ пишуться ієрогліфічним і корейським письмом.

Ономастика є міждисциплінарною областю знання, дослідження якої мають величезне теоретичне і практичне, прикладне значення, як подальшого розвитку багатьох гуманітарних дисциплін, так чисто практичних цілей картографії і бібліографії, наприклад. Незважаючи на те, що власні імена і пов'язані з ними проблеми вже давно займали вчених, ономастика порівняно недавно оформилася в самостійний розділ мовознавства, що володіє власним колом питань і методів дослідження. Об'єкт цієї дисципліни обумовлює її основні характеристики: міждисциплінарність та поділ на велику кількість підрозділів та рівнів.

АНОТАЦІЯ

본 논문은 한국의 인명학을 연구한다. 한국어에는 고유의 인명체계가 있는데, 이는 우크라이나어의 인명체계와 상당 부분 차이가 있다. 이는 두 언어가 서로 다른 문화에서 발전해 온 서로 다른 구조의 언어이기 때문이다. 우크라이나어와 한국어의 인명 형태에는 유형적 차이가 있기 때문에, 한국 학생들이 우크라이나의 인명체계(이름-부칭-성)를 정확하게 이해하는 데에 어려움이 야기되며, 종종 이러한 차이가 언어간 장벽의 원인이 되기도 한다. 한국인에게 러시아어를 가르칠 때, 언어간의 차이를 극복하고 모국어의 영향을 최소화하기 위해서는, 우크라이나에 대한 사전 이해뿐 아니라 학생들의 모국어를 고려한 특수한 교수법이 요구된다. 이 연구는 이 분야에서 이루어지는 첫 번째 시도이다. 연구 대상은 한국어의 인명체계이고, 그 구성요소 중 하나인 한국의 성씨를 중점적으로 고찰한다. 연구 목적은 다음과 같다.

1. 한국 성씨의 형성 역사를 추적하고, 성씨와 한국의 역사, 경제, 정치, 문화의 연관성을 밝힌다.
2. 성씨의 음성학적, 통계학적 분석을 실시한다.

3.우크라이나의 관점에서 한국의 성씨를 고찰한다. 인명학적 측면에서의 한국의 성씨 연구는 향후 우크라이나 원어민 교사들이 한국 인명 형태를 심도 있게 이해하고, 이를 바탕으로 한국어가 모국어인 학생에게 우크라이나를 가르치는 과정에서 학생의 모국어를 고려한우크라이나어 교수법을 개발하는 데에 큰 기여를 할 것이다.

그리고, 한국의 호랑 가명을 공부했다.

중국인류가 한국인류에 미친 영향과 관련하여 연구하기도 하였다. 그리고 한국의 인명에 대해 자세히 살펴보고 중국의 인명과의 연관성을 추론하였다. 작업 과정에서 한국에서 가장 흔한 성을 발견했습니다. 또한 우리는 일반적으로 우리말의 어휘, 특히 인위학적 형성이 고대 한문과 중세 한문 상형문자의 영향을 많이 받았다는 사실을 알게 되었다.

가명(假名, 문화어: 가짜이름)은 오늘 본명 대신 특별한 목적으로 사용된 이름이다. 가명의 종류는 다음과 같다. 역사적으로 유명한 사람들은 여러 가지 이름으로 불리기도 하였으며, 어느 것이 본명인지 확인되지 않는 경우도 있다. 또는 연예인이나 배우같은 사람들이 사용하기도 한다.

가명은 실제 이름이 아닌 가짜 이름을 말한다. 이러한 이름은 보통 범죄에 악용되는 경우가 있어서 부정적인 이미지를 나타내기도 한다. 그러나 부정적인

이미지만 있는 건 아니다. 예컨대 아이유(이지은), 마릴린 먼로(본명 노마 진 모르텐손), 지미 카터(본명 제임스 카터) 등과 같은 별칭이나 예명도 엄연한 가명이다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. 『삼국사기(三國史記)』
2. 『삼국유사(三國遺事)』
3. 『동사강목(東史綱目)』
4. 『한국사신론(韓國史新論)』 (이기백, 일조각, 1976)
5. 「신라(新羅) 상고시대(上古時代)의 육촌(六村)과 육부(六部)」 (이종욱, 『진단학보(震檀學報)』 49, 1980)
6. 「삼국(三國)의 국가형성(國家形成)」 (천관우, 『한국학보(韓國學報)』 2, 1976)

7. 「신라(新羅)의 기원문제(起源問題)」 (이병도, 『한국고대사연구(韓國古代史研究)』, 박영사, 1976)
- 8.. Когай Ю.П. Корейська ієрогліфів / Ю.П. Когай. — Астана, 2014. — 291 с.
9. Лі Лінхва. інмуль хангукса [李離和. 人物韓國史. 서울: 한길사]. Історія Корей в обличчях. Сеул: Хангильса, 1988. 336 с. (на кор. Мові.)
10. Мунхак тэсаджон [문학대사전. 평양: 사회과학]. Великий літературний словник. Т. 1–5. Пхеньян: Сахвегвахак, 2000. (Кор. Мовою.)
11. Сін Гюхо. Хангук йокса інмуль саджон [신규호. 한국 역사 인물 사전. 서울: 석필]. Словник персоналій історії Корей. Сеул: Сокпхиль, 1998. 710 с. (на кор. Мові)
12. Сін Йонхьо. Кан Хонгю. Сонхьондире чава хо [申用浩. 姜憲圭. 賢들의 字와 號. 서울: 전통문 화연구회]. Другі імена и псевдоніми наших предків. Сеул: Чонтхон мунхва йонгухве, 1995. 298 с. (на кор. мові.)
13. Хангугін мьон тесаджон [韓國人名大事典. 서울: 新丘文化社]. Великий словник корейських персоналій. Сеул: Сингумунхваса, 1986. 1390 с. (на кор. мові.)
14. Хангугін мьон ча хо саджон [韓國人名字號辭典. 서울: 啓明文化社]. Словник імен, других імен і псевдонімів корейців. Сеул: Кемьонмунхваса, 1988. 744 с. (на кор. Мова.)

15. Хангук мьон тесаджон [韓國名大辭典. 서울: 明文]. Великий словарь корейских персоналий. Сеул: Мьонмун, 1978. 710 с. (на кор. Мові)
16. Samguk Yusa Legends and History of the Three Kingdoms of Ancient Korea/written by Ilyon; tr. By Ha Tae-Hung, Grafton K. Mintz. — Seoul : Yonsei University Press, 1972. — С. 456.
17. Sources of Korean Tradition, I: From Early Times Through the Sixteenth Century / ed. by Peter H. Lee and William Theodore de Bary. — New York : Columbia University Press, 1997. — 405 p.
18. Young-Key Kim-Renaud. King Sejong the Great: The Light of Fifteenth Century Korea // International Circle of Korean, 1992. — 119 p.
19. Ko Won. Contemporary Korean poetry / Won Ko. — Seoul, 1970. — 211 p. 5